

ВЕЦ СВОГЕ АД

МЕЖДИНЕН ФИНАНСОВ ОТЧЕТ

към 31 март 2017 г.

1. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

ВЕЦ Своге АД („Дружеството“) е създадено на 20 май 2002 г. като дружество с ограничена отговорност с решение № 1 на Софийски окръжен съд по ф.д. № 4357/ 2003. Собственици на капитала на Дружеството са ПВБ Пауър България АД с 90% (Дружеството-майка) и Община Своге с 10%. Седалището на Дружеството е гр. София, бул. "България" 118, Абакус бизнес център, бл.3, ет. партер.

През 2010 г. Дружеството е преобразувано от дружество с ограничена отговорност в акционерно дружество.

Дружеството е с едностепенна форма на управление и се управлява от Общо събрание и Съвет на директорите. Дружеството се представлява от Пламен Дилков.

Основната дейност на Дружеството е свързана с проектиране, изграждане, експлоатация и поддържане на водноелектрически централи, производство и търговия на електроенергия. Към 31 март 2017 г. Дружеството има 12 служители.

2. СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

2.1. Обща рамка за финансово отчитане

По-долу са представени значимите счетоводни политики, приложени при изготвянето на финансовия отчет. Политиките са последователно прилагани за всички представени години, освен ако изрично не е упоменато друго.

(а) База за изготвяне

(i) Съответствие с МСФО

Финансовият отчет на Дружеството е изготвен в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО) и разяснения, издадени от Комитета за разяснения (КРМСФО), приети от Европейския Съюз (ЕС). МСФО, приети от ЕС, е общоприетото наименование на рамка с общо предназначение за достоверно представяне, еквивалентно на дефиницията на рамката, въведена в § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството „Международни счетоводни стандарти“ (МСС).

Изготвянето на финансови отчети в съответствие с МСФО изисква прилагането на някои счетоводни приблизителни оценки. Изисква се Ръководството на Дружеството да направи своите преценки и предположения. Позициите във финансовите отчети, които изискват висока степен на преценка или субективност, и други позиции, върху които приблизителните оценки имат значителен ефект върху финансовите отчети като цяло, са оповестени отделно.

(ii) Историческа стойност

Настоящият финансов отчет е изготвен при спазване принципа на историческата стойност, с изключение на:

- финансови активи, налични за продажба, финансови активи и пасиви (включително деривативни инструменти)
- активи, налични за продажба – отчитани по справедлива стойност, намалена с разходите от обезценка и
- пенсионни планове с дефинирани доходи – активи по плана по справедлива стойност.

(iii) Нови и изменени стандарти, приети от Дружеството, в сила от 1 януари 2016 г. и одобрен от ЕС

Следните стандарти и разяснения, приети от ЕС, се прилагат за първи път към финансовите отчетни периоди, започващи на или след 1 януари 2016 г.:

Разяснение към допустими методи на амортизация – изменения към МСС 16 и МСС 38

Измененията поясняват, че метод на амортизация, основан на приходите, е обикновено неподходящ.

СМСС изменя МСС 16 „Имоти, машини и съоръжения“, за да поясни, че метод, основан на приходите, не трябва да се използва за изчисляване на амортизация на активи от „Имоти, машини и съоръжения“. МСС 38 „Нематериални активи“ вече включва оборимата презумпция, че амортизацията на нематериални активи, основани на приходи, е недопустим. Тази презумпция може да бъде преодоляна, ако:

- Нематериалният актив е посочен като измерение на приходи (т.е. когато мярката за приходи е ограничаващият фактор на стойността, която може да бъде извлечена от актива) или
- Може да бъде доказано, че приходите и потреблението на икономически изгоди, възникнали от актива, са силно свързани.

Годишни подобрения на МСФО – Цикъл 2012 г. -2014 г.

Последните годишни подобрения изясняват:

- МСФО 5 – когато даден актив (или група активи за продажба) е класифициран от „държан за продажба“ на „държан за разпространение“ или обратното, това не представлява промяна в плана за продажба или дистрибуция и не трябва да се отчита като промяна.
- МСФО 7 – конкретни насоки за прехвърлени финансови активи, които да помогнат на ръководството да определи дали условията на споразумението за обслужване представляват "продължавашо участие" и, следователно, дали активът отговаря на изискванията за отписване.
- МСФО 7 – че допълнителните оповестявания, свързани с компенсирането на финансови активи и финансови пасиви, трябва да бъдат включени в междинните отчети само ако се изисква от МСС 34.
- МСС 19 – че при определяне на дисконтовия процент за задълженията по доходите след напускане, е важна валутата, в която са деноминирани пасивите, а не държавата, в която възникват.

Инициатива за оповестяване – Изменения на МСС 1

Измененията на МСС 1 Предоставяне на финансови отчети са направени в контекста на инициативата за оповестяване на СМСС, която разглежда въпроса как оповестяването на финансовите отчети може да се подобри. Измененията предвиждат разяснения по редица въпроси, включително:

- Същественост - дружеството не трябва да обединява или да категоризира информация по начин, който прикрива полезна информация. Където елементите са съществени, трябва да се предостави достатъчно информация, за да обясни въздействието върху финансовото състояние или резултати.
- Категоризация и междинни суми – може да се наложи договорените елементи, уточнени в МСС 1, да се разделят, ако допринасят за разбирането на финансовото състояние или резултатите от дейността на дружеството. Също така има ново ръководство за използването на междинни суми.
- Бележки / приложения – потвърждение, че бележките няма нужда да се представят в определен ред.
- Друг всеобхватен доход (ДВД), произтичащ от инвестиции, отчетени по метода на собствения капитал - дялът на ДВД, произтичащ от отчетени капиталови инвестиции, е групиран въз основа на това дали елементите ще бъдат или няма да бъдат рекласифицирани впоследствие към печалбата или загубата. След това всяка група трябва да бъде представена като отделен ред в отчета за другия всеобхватен доход.

Според преходните разпоредби, оповестявания по МСС 8 относно Приемането на нови стандарти и счетоводни политики не са необходими за тези изменения.

Изменения на МСС 19: Планове с дефинирани доходи: вноски от наетите лица (издаден на 21 ноември 2013 г.)

Годишни подобрения на МСФО – Цикъл 2012 г. -2014 г. (издаден на 23 декември 2013 г.)

(iv) Предстоящи изисквания

Следните стандарти и тълкувания са били издадени, но не са били задължителни за годишните отчетни периоди, приключващи на 31 декември 2016 г.

МСФО 9 Финансови инструменти и свързаните с тях изменения в други стандарти

МСФО 9 адресира класификацията, измерването и отписването на финансови активи и пасиви, въвежда нови правила за отчитане на хеджирането и нов модел за обезценка на финансовите активи.

МСФО 9 замества множеството модели на класификация и оценка в МСС 39 Финансови инструменти: Признаване и оценяване с един модел, който има първоначално само две категории за класифициране: амортизируема и справедлива стойност.

Класификацията на дълговите активи следва да се определя от бизнес модела на предприятието за управление на финансовите активи и характеристиките на договорните парични потоци на съответните финансови активи. Дългов инструмент се оценява по амортизируема стойност, ако: а) целта на бизнес модела е да задържи финансовия актив за събиране на договорните парични потоци и б) договорните парични потоци по инструмента представляват единствено плащания по главници и лихви. Всички други дългови и капиталови инструменти, включително инвестиции в сложни дългови инструменти и капиталови инвестиции, трябва да се отчитат по справедлива стойност. Всички движения в справедливата стойност на финансовите активи се включват в отчета за приходите и разходите, с изключение на капиталовите инвестиции, които не са държани за търгуване и които могат да бъдат записани в отчета за приходите и разходите

или в резервите (без последващо рециклиране в печалба или загуба). За финансовите пасиви, които се оценяват по справедливата стойност, предприятията ще трябва да признаят частта от промяната на справедливата стойност, която се дължи на промени в техния собствен кредитен риск, в друг всеобхватен доход, а не в печалба или загуба. Новите правила за отчитане на хеджирането (излезли през декември 2013 г.) свързват отчитането на хеджирането по-тясно с общите практики за управление на риска.

Като общо правило ще бъде по-лесно да се прилага отчитане на хеджирането в бъдеще. Новият стандарт също така въвежда разширени изисквания за оповестяване и промени в представянето. През юли 2014 г. СМСС направи допълнителни промени в правилата за класификация и оценяване и въведе нов модел за обезценка. С тези последни изменения МСФО 9 вече е завършен. Измененията въвеждат:

- трета категория за оценяване справедлива стойност (ДВД) за някои финансови активи, които са дългови инструменти.
- нов модел за очаквана кредитна загуба (ОКЗ), който включва подход на три етапа, през които минават финансовите активи при промяна на кредитното им качество. Етапите налагат как дадено предприятие оценява загубите от обезценка и как прилага метода на ефективния лихвен процент. Опростен подход е позволен за финансови активи, които нямат значителен компонент на финансиране (напр. търговски вземания). При първоначално признаване предприятията ще записват в ден-1 загуба равна на очакваната кредитна загуба за следващите 12 месеца (или цялата очаквана кредитна загуба за търговски вземания), освен ако активите не се считат за обезценени.

За финансовите години, започващи преди 1 февруари 2015 г., предприятията могат да изберат да прилагат по-рано МСФО 9 поради някоя от следните причини:

- собствени изисквания за кредитен риск за финансови пасиви
- изисквания за класификация и оценяване за финансови активи
- изисквания за класификация и оценяване за финансови активи и пасиви;
- изисквания за класификация и оценяване за финансови активи и пасиви, както и отчитане на хеджирането.

След 1 Февруари 2015 г. новите правила трябва да бъдат приети в тяхната цялост.

Въздействие

Докато Дружеството следва да предприеме подробно оценяване на класификацията и измерването на финансовите активи, се оказва, че дълговите инструменти, които понастоящем се класифицират като финансови активи, налични за продажба, отговарят на условията за класифициране по справедлива стойност ДВД и за това не следва да има промяна в отчитането на тези активи.

Другите финансови активи, притежавани от Дружеството, включват:

- Капиталови инструменти, понастоящем класифицирани като налични за продажба, за които избор по справедлива стойност в ДВД е на разположение.
- Капиталови инвестиции, понастоящем изчислени по справедлива стойност през приходи и разходи, които най-вероятно ще продължават да се изчисляват на същото основание съгласно МСФО 9 и
- Дългови инструменти понастоящем класифицирани като „държани до падеж“ и оценявани по амортизирана стойност, която следва да покрива условията за класифициране по амортизирана стойност съгласно МСФО 9.

Дружеството не очаква новите насоки да имат значителен ефект на класификацията и измерването на финансовите активи.

Няма да има ефект върху отчитането на финансовите пасиви на Дружеството, тъй като новите изисквания засягат единствено финансови пасиви, които са определени по справедлива стойност чрез приходи и разходи, а Дружеството не притежава такива пасиви. Правилата за отписване бяха прехвърлени от МСС 39 „Финансови инструменти: признаване и оценяване“ и не са променени. Новите правила за отчитане на хеджирането ще съгласуват в по-голяма степен отчитането на хеджиращи инструменти с практиките на Дружеството за управление на риска. Като основно правило повече хеджиращи взаимоотношения ще могат да отговарят на условията за отчитане на хеджирането, тъй като стандартът въвежда по-принципен подход. Докато Дружеството трябва все още да предприеме подробно оценяване, се оказва, че текущите хеджиращи отношения на Дружеството се квалифицират като продължаващо хеджиране съгласно приемането на МСФО 9. Съответно Дружеството не очаква значително въздействие върху отчитането на хеджиращите взаимоотношения.

Новият модел на обезценка изисква признаване на провизиите за обезценка въз основа на по-скоро очакваната кредитна загуба (ОКЗ), отколкото само на понесените кредитни загуби, както е случаят съгласно МСС39. Прилага се за финансови активи, класифицирани на амортизирана стойност, дългови инструменти, оценени по справедлива стойност ДВД, договорни активи съгласно МСФО 15 „Печалба от Договори с клиенти“, лизингови вземания, задължения за изплащане на заеми и определени договори за изплащане на гаранции.

Докато Дружеството все още не е предприело подробно оценяване на това как провизиите му за обезценка ще бъдат засегнати от новия модел, то може да доведе до ранно признаване на кредитните загуби. Новият стандарт въвежда още разширени изисквания за оповестяване и промени в представянето. Очаква се те да променят същността и степента на оповестяванията на Дружеството относно финансовите му инструменти особено в годината на приемане на новия стандарт.

МСФО 9 Финансови инструменти и свързаните с тях изменения в други стандарти влиза в сила на 1 януари 2018 г. и е приет от ЕС.

МСФО 15 Приходи от договори с клиенти и свързаните промени в други стандарти.

СМСС издаде нов стандарт за признаване на приходи. Той ще замени МСС 18, който се отнася за договори за стоки и услуги и МСС 11, който обхваща договорите за строителство. Новият стандарт се основава на принципа, че приходите се признават, когато контролът на стока или услуга се прехвърли на клиента - така понятието за контрол заменя съществуващото понятие за рисковете и ползите.

Преди приходът да може да бъде признат трябва да се приложи нов процес от пет стъпки:

- идентифициране на договорите с клиентите;
- идентифициране на отделно задължение за изпълнение;
- определяне цената на транзакцията по договора;
- разпределяне цената на транзакцията за всяко отделно задължение за изпълнение и;
- признаване на приходите след изпълнението на всяко отделно задължение.

Ключови промени в настоящата практика са:

- Всички групирани заедно стоки или услуги трябва да се отчитат отделно и всякакви отстъпки и намаления по цената на договора трябва да се разпределят между отделните елементи.
- Приходите могат да бъдат признати по-рано, отколкото при сегашните стандарти, ако възнаграждението варира по много причини (напр. стимули, отстъпки, такси за изпълнение, авторски и лицензионни възнаграждения, успешен резултат и т.н.) - минимални суми трябва да бъдат признати, ако за тях няма значителен риск от обратно проявление.
- Моментът, в който приходът може да бъде признат, може да се измести: някои приходи, които понастоящем се признават в края на договора, може да се наложи да се признават за целия срок на договора и обратно.

- Има нови специални правила за лицензии, гаранции, невъзстановяеми авансови хонорари, договори за продажба на консигнация и др.
- Както при всеки нов стандарт, оповестяванията също се увеличават.

Тези счетоводни промени могат да породят редица ефекти върху бизнес практиките на предприятието по отношение на системи, процеси и контроли, компенсационни и бонусни планове, договори, данъчно планиране и комуникация с инвеститори.

Дружествата ще имат право на избор между пълно ретроспективно прилагане и перспективно прилагане с допълнителни оповестявания.

Въздействие

Управлението понастоящем оценява въздействието от прилагането на новия стандарт върху финансовия отчет на Дружеството и установи следните области, които е вероятно да бъдат засегнати:

Отчитане на определени разходи, направени по изпълнението на договор – някои разходи, които са понастоящем отчетени, може да е необходимо да бъдат признати като актив съгласно МСФО 15 и

На този етап Дружеството не е в състояние да оцени въздействието на новите правила върху финансовия му отчет. Дружеството ще извърши по-подробна оценка на въздействието в следващите дванадесет месеца.

МСФО 15 Приходи от договори с клиенти (издаден на 28 май 2014 г.), включително и измененията към МСФО 15 (издадени на 11 септември 2015 г.) влизат в сила от 1 януари 2018 г. и е приет от ЕС.

(v) Предстоящи изисквания, все още неприети от ЕС

Следните стандарти и разяснения са издадени, но не са задължителни за годишни отчетни периоди, приключващи на 31 декември 2016 г. и не са все още приети от ЕС.

МСФО 16 Лизинги ще се отрази преди всичко на счетоводството от лизингополучатели и ще доведе до признаването на почти всички договори за наем на баланса. Стандартът премахва настоящото разграничение между оперативните и финансовите лизинги и изисква признаването на актив (правото на ползване на наетия обект) и финансов пасив, за да се плащат наеми за почти всички лизингови договори. Съществува опция за освобождаване за краткосрочни лизинги и такива с ниска стойност.

Отчетът за доходите също ще е засегнат, тъй като общите разходи обикновено са по-високи в по-ранните години на лизинга и по-ниски в по-късните години. Освен това, оперативните разходи ще бъдат заменени с лихва и амортизация, така че ключовите показатели, като EBITDA, ще се променят. Оперативните парични потоци ще бъдат по-високи, както паричните плащания за основната част от лизинговото задължение се класифицират като финансова дейност. Само частта на плащанията, която представлява лихвата, може да продължи да бъде представяна като оперативни парични потоци.

Отчитането при лизингодателя няма да се промени значително. Някои разлики могат да възникнат в резултат на новите насоки относно определянето на лизинга.

Съгласно МСФО 16, договорът е лизингов, ако прехвърля своето право на контрол върху ползването на идентифициран актив за определен период от време в замяна на възнаграждение.

Въздействие

Отчитането при лизингодателя няма да се промени значително.

Стандартът ще засегне главно отчитането на оперативните лизинги на Дружеството. Към датата на отчитане Дружеството има неотменими оперативни лизингови задължения в размер на 27 хил. лв., виж бележка 22. Въпреки това, Дружеството все още не е определило в каква степен тези задължения ще засегнат признаването на активи и пасиви за бъдещи плащания и как това ще засегне приходите на Дружеството и класификацията на парични потоци. Някои от задълженията могат да бъдат от изключението за краткотрайни лизинги и такива с ниска стойност, а някои задължения могат да се отнасят до договорености, които не се класифицират като лизинги съгласно МСФО 16.

МСФО 16 Лизинги влиза в сила на 1 януари 2019 г. Допустимо е по-ранно прилагане, ако МСФО 15 влезе в сила в същия момент. Стандартът се очаква да бъде приет от ЕС през втората половина на 2017 г.

Признаване на Отсрочени Данъчни Активи за Нереализирани Загуби – Изменения в МСС 12

Измененията, направени в МСС 12 през януари 2016 г., дават разяснения за счетоводното отчитане на отсрочените данъци, когато актив се измерва по справедлива стойност, която е под данъчната основа на актива. По-специално, измененията потвърждават, че:

- Временна разлика съществува, когато балансовата стойност на актива е по-малка от данъчната му основа в края на отчетния период.
- Предприятие може да приеме, че ще възстанови сума, която е по-висока от балансовата стойност на актив, за да оцени бъдещата си облагаема печалба.
- Когато данъчното законодателство ограничава източника на облагаема печалба, срещу който могат да бъдат възстановени определени видове отсрочените данъчни активи, то това може да бъде оценено само в комбинация с други отсрочени данъчни активи от същия вид.
- Данъчните облекчения, произлизащи от възстановяването/обръщането на отсрочени данъчни активи, са изключени от очакваната бъдеща облагаема печалба, която се използва, за да се оцени възстановяването на тези активи.

Признаване на Отсрочени данъчни активи за нереализирани загуби – Изменението в МСС 12 влиза в сила от 1 януари 2017 г. Очаква се да бъде прието от ЕС през второто тримесечие на 2017 г.

Инициатива за оповестяване – Изменения в МСС 7

За в бъдеще ще се изисква Дружествата да обясняват промените в задълженията си, произлизащи от финансова дейност. Това включва промени, произлизащи от парични потоци (тоест усвоявания и погасявания на заеми) и непарични промени като придобивания, прехвърляния, натрупване на лихви и нереализирани курсови разлики. Промените във финансовите активи трябва да бъдат включени в това оповестяване, ако паричните потоци са били или ще бъдат включени в паричните потоци от финансова дейност. Такъв може да е случай с активи, които хеджират задължения, произлизащи от финансови пасиви. Предприятията може да включат промени в други елементи като част от това оповестяване, например за предоставяне на равнение на „нетен дълг“.

Въпреки това, в този случай промените в другите елементи трябва да бъдат оповестени отделно от разликите в задълженията, произлизащи от финансова дейност. Информацията може да бъде оповестена в табличен формат като равнение от началните и крайните салда, но не е задължителен специфичен формат.

Инициатива за оповестяване – Изменения в МСС 7 в сила от 1 януари 2017 г. и се очаква да бъде приета от ЕС през второто тримесечие на 2017 г.

Разяснения към МСФО 15 Приходи от договори с клиенти (издаден на 12 април 2016) влиза в сила на 1 януари 2018 г. и се очаква да бъде прието през второто тримесечие на 2017 г.

Изменения към МСФО 2 Класификация и измерване на трансакциите по плащане на базата на акции (издаден на 20 юни 2016) влиза в сила на 1 януари 2018 г. и се очаква да бъде приет през втората половина на 2017 г.

Изменения към МСФО 4: Прилагане на МСФО 9 Финансови инструменти с МСФО 4 Застрахователни договори (издаден на 12 септември 2016 г.) влиза в сила на 1 януари 2018 г. и се очаква да бъде одобрен през 2017 г.

Годишни подобрения на МСФО - Цикъл 2014 г. -2016 г. (издаден на 8 декември 2016 г.) влиза в сила на 1 януари 2017 г. и 2018 г. и се очаква да бъде одобрен през втората половина на 2017 г.

Изменения на МСС 40: Прехвърляния на инвестиционни имоти (издаден на 8 декември 2016 г.) влиза в сила на 1 януари 2018 г. и се очаква да бъде одобрен през втората половина на 2017 г.

КРМСФО Интерпретация 22 Сделки в чуждестранна валута и авансови плащания (издаден на 8 декември 2016 г.) влиза в сила на 1 януари 2018 г. и се очаква да бъде одобрен през третото тримесечие на 2017 г.

2.2. Принцип на действащото предприятие

Финансовият отчет е изготвен на принципа на действащо предприятие, който предполага, че „Вец Своге“ АД ще продължи дейността си в обозримо бъдеще. Предприятието няма намерение, нито необходимост да ликвидира своята дейност.

Петте водоелектрическите централи, които ВЕЦ Своге АД притежава, работят при оптимална ефективност на мощностите си и са налични всички предпоставки да продължат да функционират безпроблемно и в бъдеще.

Дружеството е на печалба към 31 март 2017 г. от 1,718 хил. лв., през 2015 г. е на печалба на стойност 58 хил. лв. Към 31.03.2017 г. текущите активи на Дружеството надхвърлят текущите му задължения с 5,771 хил. лв. (към 31.12.2016 г. текущите активи на Дружеството надхвърлят текущите задължения с 4,665 хил. лв.).

Първоначално, на 26 ноември 2007 г. дружеството “ВЕЦ Своге” АД сключва с ЕБВР (Европейска Банка за Възстановяване и Развитие) договор за проектно финансиране на девет централи от Каскада Среден Искър.

През 2014 г. и 2015 г. влязоха в сила законодателни промени, които въведоха допълнителни финансови тежести за производителите от ВЕИ, като:

- вноска 5% от приходите от продажба на електрическа енергия във Фонд Сигурност към Министерство на финансите (2015г.);

- ограничение на изкупуването на електроенергията по преференциални цени - електроенергията от ВЕИ се изкупува по преференциални цени в рамките на определени работни часове;
- изкупуване на излишъка над определените работни годишни часове от ЧЕЗ по цена на излишък, която е значително по-ниска спрямо съответната преференциална цена;
- въведена допълнителна такса „балансиране“;

В резултат на гореупоменатото, на 19.04.2016 г. Общото събрание на акционерите на Дружеството взема решение за отказ от финансиране на фаза III от проекта “Среден Искър” по договора с ЕБВР. Ръководството е преценило, че има съществена несигурност относно реализацията на фаза III и в резултат решава да направи обезценка на направените разходи за строителство, свързани с тази фаза, които са предпроектни, подготвителни и за разрешителни режимни дейности на обща стойност 15,606 хил. лева.

Към 31.03.2017 г. собственият капитал на Дружеството е отрицателен и е на стойност (12,075) хил. лв., докато вписаният капитал (основният капитал) възлиза на 500 хил. лв. (към 31.12.2016 г. собственият капитал е на стойност (13,793) хил.лв.).

Според чл. 252, ал. 1, т. 5 от Търговския закон (изм. - ДВ, бр. 58 от 2003 г.), когато чистата стойност на имуществото на дружеството по чл. 247а, ал. 2 спадне под размера на вписания капитал, ако в срок една година общото събрание не вземе решение за намаляване на капитала, за преобразуване или прекратяване, дружеството се прекратява по реда на т. 4.

Акционерите са предприели необходимите мерки за подобряване и стабилизиране на финансовата устойчивост на дружеството и отстраняване на отрицателната стойност на собствения капитал. В резултат на направена обезценка на разходи по строителство през 2015 г., са натрупани загуби и вследствие на това стойността на собствения капитал е отрицателен. С цел избягване на рискове и стабилизиране на финансовата устойчивост на дружеството, на 20.12.2016 г. на Общо събрание на акционерите на ВЕЦ Своге АД, е взето Решение за увеличаване на регистрирания капитал на дружеството със 17,000 хил. лв. и намаляване на същия с цел покриване на натрупани загуби в размер на 20,859 хил. лв. (раздел II, т. 7). С това действие ще се възстанови положителната стойност на собствения капитал и ще бъде изпълнено съотношението, според изискването на чл.252, ал.1, т.5 от ТЗ.

Ръководството на Дружеството счита, че предприетите мерки гарантират способността на ВЕЦ Своге АД да продължи да съществува като действащо предприятие и да е в състояние да продължи да реализира своите активи, както и да погасява своите задължения в хода на нормалната си дейност.

2.3. Отчетна валута

Функционалната валута е валутата на основната икономическа среда, в която Дружеството функционира и в която се генерират и изразходват паричните му средства. Дружеството осъществява своите сделки предимно в лева, поради което като функционална валута е определен българският лев.

Съгласно изискванията на българското счетоводно законодателство Дружеството води счетоводство и съставя финансови отчети в националната валута на Република България – български лев, който от 1 януари 1999 е с фиксиран курс към еврото: 1.95583 лева за 1 евро. Настоящият индивидуален финансов отчет е изготвен в хиляди лева (хил. лв.).

2.4. Сделки в чуждестранна валута

Сделките в чуждестранна валута се вписват първоначално в левове, като към сумата на чуждестранната валута се прилага централния курс на Българска народна банка ("БНБ") към датата на сделката. Курсовите разлики, възникващи при уреждането или при отчитането на тези парични позиции при курсове, различни от тези, по които са били заведени, се отчитат като финансови приходи или финансови разходи за периода, в който възникват. Паричните позиции в чуждестранна валута към датата на отчета за финансово състояние са оценени в настоящия финансов отчет по заключителния курс на БНБ.

2.5. Счетоводни предположения и приблизителни счетоводни преценки

Приложението на Международните стандарти за финансово отчитане изисква от ръководството да приложи някои счетоводни предположения и приблизителни счетоводни преценки при изготвяне на годишния финансов отчет и при определяне на стойността на някои от активите, пасивите, приходите и разходите. Всички те са извършени на основата на най-добрата преценка, която е направена от ръководството към датата на изготвяне на финансовия отчет. Действителните резултати биха могли да се различават от представените в настоящия финансов отчет.

3. ДЕФИНИЦИЯ И ОЦЕНКА НА ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

3.1 Имоти, машини и съоръжения

Имоти, машини и съоръжения, които се използват в производството или за доставката на стоки и услуги, както и за административни цели, се отчитат в отчета за финансовото състояние по цена на придобиване, намалена с натрупаната амортизация и евентуални загуби от обезценка. Цената на придобиване представлява покупната цена, преките разходи, свързани с транспортирането на актива или разходите за привеждането му в работно състояние.

Имоти, машини и съоръжения които са в процес на привеждане в работно състояние се отчитат по цена на придобиване, намалена с признатите загуби за обезценка. Цената на придобиване включва фактурната цена, разходите за транспорт и други случайни разходи, както и преките разходи, свързани с привеждането на актива в работно състояние. Амортизацията на тези активи, както и на другите активи, свързани с имотите, се извършва на една и съща база и започва тогава, когато активите са готови, за да бъдат използвани по предназначение.

Последващи разходи, включително извършени за замяна на компонент от актива, се капитализират в стойността на актива, само ако отговарят на критериите за признаване на дълготраен актив. Балансовата стойност на заменените компоненти се отписва от стойността на актива в съответствие с изискванията на МСС 16 *Имоти, машини и съоръжения*. Всички други последващи разходи се признават текущо в годината, през която са направени.

Имоти, машини и съоръжения, придобити при условията на финансов лизинг, се амортизират на база на очаквания полезен срок на годност, определен посредством сравнение с подобни активи или на база стойността на лизинговия договор, ако неговият срок е по-кратък.

Амортизацията на имоти, машини и съоръжения се начислява, като се използва линейният метод върху оценения полезен живот на отделните групи активи определен в години, както следва:

	<u>2017 г.</u>	<u>2016 г.</u>	<u>2015 г.</u>
Сгради	3%	3%	3%
Производствено оборудване	5%	5%	5%
Превозни средства	25%	25%	25%
Офис оборудване	12%	12%	12%
Инструменти	5%	5%	5%
Машини и оборудване	5%	5%	5%

3.2. Нематериални активи

Нематериални активи се отчитат по цена на придобиване, намалена с натрупаната амортизация и натрупани загуби от обезценка. Амортизацията се начислява, като се използва линейният метод върху оценения полезен живот на активите, който е определен в размер на 8.3 години. Очакваният полезен живот и методът на амортизацията се преразглеждат всяка година в края на отчетния период, за да се направи оценка дали са настъпили промени.

3.3. Обезценка на имоти, машини и съоръжения

Към датата на изготвяне на финансовия отчет ръководството на Дружеството прави преценка дали съществуват индикации за обезценка на имотите, машините и съоръженията. В случай че се установи, че такива индикации съществуват, се изготвя приблизителна оценка на възстановимата стойност на съответния актив. Когато не е възможно да се изчисли възстановимата стойност на отделния актив, Дружеството определя възстановимата стойност на единицата, генерираща парични потоци, към която активът принадлежи.

Възстановимата стойност е по-високата сума от справедливата стойност, намалена с разходите по продажба на даден актив и стойността му в употреба. Когато възстановимата стойност на даден актив (или на обект, генериращ парични потоци) е по-ниска от балансовата му стойност, последната се намалява до размера на възстановимата стойност. Загубата от обезценка се признава веднага като разход в отчета за всеобхватния доход.

В случай на възстановяване на загубата от обезценка, балансовата стойност на актива (или на обекта, генериращ парични потоци) се увеличава до променената му възстановима стойност. Това увеличение не може да доведе до балансова стойност по-висока от балансовата стойност, която би била определена при положение, че в предходни периоди не е била признавана загуба от обезценка за дадения актив. Възстановяването на загуба от обезценка се признава веднага като приход в отчета за всеобхватния доход.

3.4 Разходи по заеми

Разходите по заеми, които пряко се отнасят към придобиването, строителството или производството на отговарящ на условията актив, се капитализират като част от стойността на този актив. Отговарящ на условията актив, съгласно изискванията на МСС 23 *Разходи по заеми* е актив, който непременно изисква значителен период от време, за да стане готов за предвижданата му употреба или продажба.

Размерът на разходите по заеми, които могат да се капитализират в стойността на един отговарящ на условията актив, се определя чрез коефициент на капитализация. Коефициентът на капитализация е средно-претеглената величина на разходите по заеми, отнесени към заемите на Дружеството, които са непогасени през периода, с изключение на заемите, извършени специално с цел придобиване на един отговарящ на условията актив.

Капитализирането на разходите по заеми като част от стойността на един отговарящ на условията актив започва, когато са изпълнени следните условия:

- се извършват разходите за актива;

- се извършват разходите по заеми; и
- са в ход дейности, които са необходими за подготвяне на актива за предвижданата му употреба или продажба.

Разходите по един отговарящ на условията актив включват само тези разходи, които са довели до плащания на парични средства, прехвърляния на други активи или поемане на лихвоносни задължения.

Разходите по заеми се намаляват с всякакви получени плащания или получени дарения във връзка с актива. Разходите по заеми се намаляват и с всякакъв инвестиционен доход от временното инвестиране на средствата от тези заеми.

3.5 Деривативи и хеджиране

Деривативните финансови инструменти, включително суап, са оценени по тяхната справедлива стойност. Информация за справедливата стойност се получава от пазарни котировки, модели на дисконтирани парични потоци или други оценъчни модели. Всички производни финансови инструменти се отразяват като активи, когато справедливата им стойност е положителна и като пасиви, когато справедливата им стойност е отрицателна.

Деривативите се класифицират като такива за търговия или за хеджиране, в зависимост от предназначението им при закупуване. Дружеството използва договори като лихвени и валутни суапове и форуърди за хеджиране на лихвените рискове.

Промяната в стойността на деривативите за търговия се отчита директно в резултата за периода. Деривативите, предназначени за хеджиране, се признават като хеджиращи инструменти за целите на счетоводното отчитане, когато отговарят на определени критерии. При сключване на договори с цел хеджиране, Дружеството документира връзката между хеджиращия инструмент и хеджираната позиция, определя управленските си цели по отношение на хеджирания риск и очакването за високоефективност. Ефективността от хеджирането се оценява текущо през целия срок на договора.

Счетоводното отчитане на хеджирането се извършва в зависимост от взаимоотношенията на хеджиране:

- хеджиране на справедлива стойност – покритието на степента на риск от изменения в справедливата стойност на признат актив или пасив и
- хеджиране на паричен поток – покритието на степента на риск от колебания в очаквани парични потоци, свързани с признат актив или пасив, прогнозна сделка или условен ангажимент.

Промяната в справедливата стойност на деривативи, определени за хеджиране на справедлива стойност и отговарящи на условията за високоефективност по отношение на хеджирания риск, се отчита като печалба или загуба едновременно с промяната на справедливата стойност на хеджираната позиция. В случаите, когато хеджирането престане да бъде високоефективно според предварително определените критерии, хеджирането за счетоводни цели се прекратява и разликата между справедливата и отчетната стойност на хеджирания лихвоносен финансов инструмент се амортизира за остатъчния живот на инструмента.

Промяната в справедливата стойност на деривативи, определени за хеджиране на паричен поток и отговарящи на условията за високоефективност по отношение на хеджирания риск, се отчита като друг всеобхватен доход и се амортизира като приход или разход в периода, когато хеджираният актив или пасив повлияе на резултата за периода. Неефективната част от хеджирането се отчита директно като печалба или загуба за периода.

3.6. Финансови инструменти и управление на рисковете

Финансовите инструменти на Дружеството включват парични средства в брой и по банкови сметки, вземания, получени заеми и краткосрочни задължения. Ръководството на Дружеството счита, че справедливата стойност на финансовите инструменти е близка до балансовата им стойност.

Финансовите активи се признават, когато Дружеството придобие контрол върху договорните права за получаване на парични потоци или друг финансов актив. Финансовите активи се признават на датата на сделката.

Финансовите пасиви се признават тогава, когато съществува договорно задължение за плащане на парични суми или друг финансов актив на друго дружество или договорно задължение за размяна на финансови инструменти с друго дружество при потенциално неблагоприятни условия.

Финансови активи

Парични средства и парични еквиваленти

Паричните средства и паричните еквиваленти представляват паричните средства в брой и по текущи сметки в банки, както и краткосрочни депозити в банки с падеж по-малко от три месеца или три месеца, с изключение на блокираните парични средства, по отношение на които Дружеството няма права за ползване и разпореждане

Търговски и други вземания

Кредити и вземания, възникнали първоначално в Дружеството, са финансови активи създадени от Дружеството посредством директно предоставяне на парични средства, стоки или услуги на даден дебитор.

Вземанията на Дружеството са недеривативни финансови инструменти и не се котират на активен пазар. Вземанията са представени по тяхната номинална стойност, намалена с обезценка. Вземанията се признават като текущи, освен в случаите, при които Дружеството очаква те да бъдат уредени след повече от 12 месеца след датата на отчета за финансово състояние.

На база на преглед на вземанията към края на годината се извършва преценка за загуби от обезценка и несъбираемост. Търговските вземания се обезценяват, когато е налице обективно доказателство, че Дружеството няма да е в състояние да събере сумите дължими му в съответствие с оригиналните условия по сделката. Сумата на обезценката се определя като разлика между балансовата стойност на вземането и настоящата стойност на бъдещите парични потоци.

Заемите с остатъчен срок до 12 месеца се признават като текущи задължения, освен в случаите, при които Дружеството има безусловното право да отложи плащането на задължението за поне 12 месеца след датата на отчета за финансово състояние.

3.7. Основен капитал

Основният капитал на Дружеството е представен по историческа цена в деня на регистрирането му.

3.8. Данъци върху дохода

Текущи данъци

Текущите данъчни активи и/или пасиви представляват тези задължения към или вземания от бюджета, които се отнасят за текущия период и които не са платени към датата на отчета за финансово състояние. Те са изчислени в съответствие с приложимата данъчна ставка и данъчни правила за облагане на дохода за периода, за който се отнасят, на база на облагаемия финансов резултат за периода.

Отсрочени данъци

Отсрочените данъци се изчисляват за всички временни разлики чрез сравнение между балансовата сума на активите и пасивите и тяхната съответна данъчна основа. Актив по отсрочени данъци се признава до степента, до която е вероятно да има бъдеща облагаема печалба, срещу която да могат да се използват намаляемите временни разлики. Такива активи и задължения не се признават, ако временните разлики са в резултат на положителна репутация или на първоначално признаване (различно от бизнес комбинация) на други активи и задължения в сделка, която не се отразява на облагаемата печалба или счетоводната печалба.

Балансовата стойност на отсрочените данъчни активи се преразглежда към датата на отчета за финансовото състояние и се намалява до степента, до която няма вероятност да има достатъчна облагаема печалба, която да позволи възстановяването на всички или на част от активите.

Отсрочените данъчни активи и задължения се измерват на базата на данъчните ставки, които се очаква да бъдат приложими в периода, в който задължението се урежда или активът се реализира, на базата на данъчните ставки (и данъчни закони), които са постановени към датата на отчета за финансовото състояние. Измерването на отсрочените данъчни активи и задължения отразява данъчните последици, които биха последвали към датите на отчитане, за да се уредят или възстановят балансовите стойности на активите и задълженията.

3.9. Признаване на приходи и разходи

Приходи от продажбата на стоки, услуги и други приходи

Приходите и разходите се начисляват в момента на тяхното възникване, независимо от момента на паричните постъпления и плащания. Отчитането им се извършва при спазване на изискването за причинна и стойностна връзка между тях.

Приходите се оценяват по справедливата стойност на полученото или подлежащото на получаване възнаграждение, намалено със сумата на всички предоставени отстъпки и включват брутните потоци от икономически ползи получени от и дължими на Дружеството. Сумите, събрани от името на трети страни, като данъци върху продажбите, какъвто е данъкът върху добавената стойност, се изключват от приходите.

При продажба на стоки, приходът се признава, когато са изпълнени следните условия:

- значителните рискове и ползи от собствеността върху стоките са прехвърлени върху купувача;
- не е запазено продължаващо участие в управлението на стоките или ефективен контрол върху тях;
- сумата на прихода може да бъде надеждно оценена;
- вероятно е икономическите изгоди от сделката да бъдат получени;
- направените разходи или тези, които предстои да бъдат направени могат надеждно да бъдат оценени.

Когато резултатът от сделката за предоставяне на услуга може да бъде надеждно оценен, приходът се признава в зависимост от етапа на завършеност на сделката към датата на отчета за финансовото състояние. В случаите, когато резултатът не може да бъде надеждно оценен, приходът се признава само дотолкова, доколкото направените разходи са възстановими.

Печалбата (загубата) от продажбата на дълготрайни материални и нематериални активи и материали се представя като други приходи (разходи).

Когато икономическите изгоди се очаква да възникват през няколко финансови периода и връзката им с приходите може да бъде определена само най-общо или косвено, разходите се признават в отчета за всеобхватния доход на базата на процедури за систематично и рационално разпределение.

При размяна на несходни активи се отчита приход (разход) от разменната трансакция в размер на разликата между справедливата стойност на получения и балансовата стойност на разменения актив.

При размяна на активи със сходен характер и стойност, размяната не се разглежда като сделка, която създава приход. Полученият актив се оценява по балансовата стойност на разменения актив.

Финансови приходи и разходи

Приходите от и разходите за лихви се начисляват в отчета за всеобхватния доход за всички инструменти, оценявани по амортизирана стойност чрез използване метода на ефективния лихвен процент.

Методът на ефективния лихвен процент е метод за изчисление на амортизираната стойност на един финансов актив или пасив и за разпределение на прихода от или разхода за лихви през съответния период.

Ефективният лихвен процент е този, при който се дисконтират очакваните бъдещи парични плащания или постъпления по време на живота на финансовия инструмент, или при определени случаи за по-кратък период, към нетната балансова стойност на финансовия актив или пасив. При изчислението на ефективния лихвен процент Дружеството преценява паричните потоци, като взема предвид всички договорни условия на финансовия инструмент, но без да включва потенциални бъдещи кредитни загуби от обезценка.

Изчислението включва такси, трансакционни разходи, премии или отстъпки, платени или получени между страните на договора, които са неразделна част от ефективния лихвен процент. Разходите по заеми, които могат пряко да се отнесат към актив, за който процесът на придобиване, строителство или производство, преди да стане готов за предвижданата му употреба или продажба, непременно отнема значителен период от време, следва да се капитализират като част от стойността на този актив.

3.10 Лизингови договори

Финансов лизинг

Финансов лизинг е лизингов договор, който прехвърля по същество всички рискове и изгоди, произтичащи от собствеността върху актив.

Активите, придобити чрез финансов лизинг, се признават по по-ниската от тяхната справедлива стойност към датата на придобиване или настоящата стойност на минималните лизингови плащания. Първоначалните преки разходи, извършени от лизингополучателя, се включват в стойността на актива. Съществуващото задължение към лизингодателя се представя в отчета за финансовото състояние на Дружеството като задължение по финансов лизинг. Лизинговите плащания се разделят между лихвени плащания и плащания по главница, така че да се получи постоянен лихвен процент върху остатъчното задължение по лизинга.

Финансовият лизинг поражда амортизационен разход за амортизируемите активи, както и финансов разход за всеки отчетен период. Амортизационната политика по отношение на амортизируемите активи е съобразена с тази по отношение на собствените амортизируеми активи.

За целите на представянето на финансовите инструменти по категории, определени в съответствие с МСС 39 *Финансови инструменти: признаване и оценяване*, задълженията по финансов лизинг се класифицират в категорията финансови пасиви по амортизирана стойност.

Оперативен лизинг

Лизинговите договори, при които значителната част от рисковете и изгодите се поемат от наемодателя, се класифицират като оперативен лизинг. Плащанията по оперативните лизинги (нетно от отстъпките от страна на наемодателя) се признават като разход в отчета за всеобхватния доход на линейна база за периода на лизинговия договор.

Разходи, свързани с поддръжка и застраховки, се отразяват като разходи в отчета за всеобхватния доход към момента на възникването им.

3.11 Пенсионни и други задължения към персонала

Дружеството не е разработвало и не прилага планове за възнаграждения на служителите след напускане или други дългосрочни възнаграждения и планове за възнаграждения след напускане или под формата на компенсации с акции, или с дялове от собствения капитал.

Дружеството отчита краткосрочни задължения по компенсируеми отпуски, възникнали на база неизползван платен годишен отпуск в случаите, в които се очаква отпуските да възникват в рамките на 12 месеца след датата на отчетния период, през който наетите лица са положили труда, свързан с тези отпуски. Краткосрочните задължения към персонала включват заплати и социални осигуровки.

3.12 Провизии, условни активи и условни пасиви

Сумата, призната като провизия, представлява най-добрата приблизителна оценка на изходящите парични потоци от ресурси, необходими за уреждането на настоящото задължение към датата на отчета за финансовото състояние. При определянето на тази най-добра приблизителна оценка Дружеството взема под внимание рисковете и степента на несигурност, съпътстваща много от събитията и обстоятелства, както и ефекта от промяната на стойността на паричните средства във времето, когато те имат значителен ефект.

Провизиите се преглеждат към всяка отчетна дата и стойността им се коригира, така че да отрази най-добрата приблизителна оценка към датата на отчета за финансовото състояние. Ако вече не е вероятно, че ще е необходим изходящ поток ресурс за уреждане на задължението, то провизията следва да се отпише.

Дружеството не признава условни активи, тъй като признаването им може да има за резултат признаването на доход, който може никога да не бъде реализиран.

4. ИМОТИ, МАШИНИ И СЪОРЪЖЕНИЯ

Към 31 март 2017 г. балансовата стойност на активите на дружеството са:

	Земя и подобрения върху земи	Сгради и конструкции	Машини и техника	Транспорт- ни средства	Съоръже- ния и други	Разходи за придобива- не на ДМА	Общо
<i>Балансова стойност</i>							
Към 1 януари 2017 г.	3,232	64,523	21,833	77	15,492	1,910	107,067
Към 31 март 2017 г.	3,223	63,949	21,452	69	15,199	1,910	105,802

Първата водноелектрическа централа Лакатник от проекта за изграждане на 9 ВЕЦ-а по поречието на р. Искър, възлизащ на обща стойност 80,800 хил. евро, е пусната в експлоатация на 2 юли 2008 г., а втората централа Свражен е въведена в експлоатация на 16 май 2009 г.

През април 2012 г. е завършена и въведена в експлоатация, съгласно разрешение, издадено от Дирекция Национален Строителен Контрол към МРРБ, трета водноелектрическа централа ВЕЦ Церово.

През юни 2013 г. е завършена и въведена в експлоатация, съгласно разрешение, издадено от Дирекция Национален Строителен Контрол към МРРБ – четвърта водноелектрическа централа ВЕЦ Прокопаник.

През декември 2013 г. е завършена и въведена в експлоатация, съгласно разрешение, издадено от Дирекция Национален Строителен Контрол към МРРБ – пета водноелектрическа централа ВЕЦ Оплетня.

Към датата на съставяне на този финансов отчет не се изграждат нови водноелектрически централи, тъй като е прекратен процесът на изграждане на последните водноелектрически централи от фаза III на проекта – Левище, Габровница, Бов-юг и Бов-север.

На 19.04.2016 г. на Общо събрание на акционерите се взема решение за отказ от финансиране на фаза III от ЕБВР. Ръководството е преценило, че има съществена несигурност относно реализацията на фаза III и в резултат решава направените разходи за строителство, свързани с този проект, да бъдат напълно обезценени и отразени в отчета към 31.12.2015 г. – обезценката е в размер на 15,606 хил. лв.

През 2015 г. и 2016 г. Дружеството не е капитализирало разходи за лихви по заемите, свързани с изграждането на водноелектрическите централи, тъй като не са извършвани разходи по строителството на водноелектрически централи – Левище, Габровница, Бов-юг и Бов-север.

През 2016 г. е възобновен инвестиционния проект по строителството на Подстанция Бов, извършени са довършителни и монтажни дейности по присъединяването. На 02.11.2016 г. е получено Разрешение за ползване № СТ-05-1628 и са предприети действия по изкупуване на енергийния обект от ЧЕЗ Разпределение. В резултат е отчетено възстановяване на частта от загубите от обезценка на разходите за строителство на Подстанция Бов, обезценени в края на 2015 г., в размер на 305 хил. лв. и е отразено в отчета към 31.12.2016 г.

Към 31 март 2017 г., направените разходи за придобиване на дълготрайни материални активи възлизат на 1,910 хил. лв. и са представени като разходи, които в основната си част са свързани

с предстоящи продажби на изградени активи електролинии към ЧЕЗ Разпределение (31 декември 2016 г.: 1,910 хил. лв.).

5. КАПИТАЛ

Дружественият капитал е представен по неговата номинална стойност в размер на 500 хил. лв. и е разпределен в 50,000 акции, всяка с номинална стойност 10 лв. Към 31 декември 2016 г. и 2015 г., капиталът се притежава от ПВБ Пауър България АД – 90% (Дружество-майка) и Община Своге – 10%.

През 2012 г. е взето Решение на Общото събрание за намаляване на дружествения капитал с 1,210 хил. лв. от 1,710 хил. лв. на 500 хил. лв. Размерът на намалението съгласно решението е отнесен в резервите на Дружеството.

Отделно с Решение на ОС на Дружеството акционерът ПВБ Пауър България АД предоставя 3,000 хил. лв. като резерв на Дружеството.

С решение на ОС на Дружеството от месец декември 2013 година, акционерът ПВБ Пауър България АД предоставя 1,000 хил. лв. като резерв на Дружеството.

На 20.12.2016 г. на Общото събрание на акционерите на ВЕЦ Своге АД е взето Решение за увеличаване на регистрирания капитал на дружеството със 17,000 хил. лв. и намаляване с цел покриване на натрупани загуби в размер на 20,859 хил. лв. Към датата на съставяне на този финансов отчет процедурата по промените в капитала не е приключила.

6. ЗАДЪЛЖЕНИЯ ПО ЛИХВЕНИ ЗАЕМИ

Към 31 март 2017 г. и 31 декември 2016 г. задълженията по търговски заеми на Дружеството от свързани лица са формирани от следните договори за инвестиционни кредити за изграждане на девет водно електрически централи по поречието на р. Искър:

- Договор от 1 май 2004 г. с Дружеството-майка - за сумата от 6,000 хил. лв. Към 31 март 2017 г. Дружеството е усвоило 6,000 хил. лв. по този заем (31 декември 2016 г.: 6,000 хил. лв.). Заемът е необезпечен, няма погасителен план и започва да се погасява, заедно с дължимата лихва, когато деветте водно-електрически централи, които Дружество строи, бъдат завършени и въведени в експлоатация. Лихвеният процент по заема е шестмесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3%. С Анекс от 18 април 2008 г. лихвеният процент е променен на тримесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3%.
- Договор от 27 юли 2007 г. с Дружеството-майка – за сумата от 9,000 хил. лв. Към 31 март 2017 г. Дружеството е усвоило 9,000 хил. лв. по този заем (31 декември 2016 г.: 9,000 хил. лв.). Заемът е необезпечен, няма погасителен план и е със срок на погасяване, заедно с дължимата лихва, Заемът е необезпечен, няма погасителен план и започва да се погасява, заедно с дължимата лихва, след окончателното изплащане на заема към Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР). Договорът предвижда възможността за допълнително договаряне на погасителен план, а също и изплащане на части преди крайния падеж, след одобрение от кредитора. Лихвеният процент по заема е шестмесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3%. С Анекс от

18 април 2008 г. лихвеният процент е променен на тримесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3%.

- Договор от 18 април 2008 г. с Дружеството-майка – за сумата от 12,000 хил. лв. Към 31 март 2017 г. Дружеството е усвоило 12,000 хил. лв. по този заем (31 декември 2016 г.: 12,000 хил. лв.). Заемът е необезпечен, няма погасителен план и започва да се погасява, заедно с дължимата лихва, след окончателното изплащане на заема към Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), но не по-късно от 31 декември 2025 г.. Договорът предвижда възможността за допълнително договаряне на погасителен план, а също и изплащане на части преди крайния падеж, след одобрение от кредитора и от ЕБВР. Лихвеният процент по заема е тримесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3%.
- Договор от 30 септември 2008 г. с Дружеството-майка – за сумата от 5,000 хил. лв. Към 31 март 2017 г. Дружеството е усвоило 4,973 хил. лв. (31 декември 2016 г.: 4,973 хил. лв.). Заемът е необезпечен, няма погасителен план и започва да се погасява, заедно с дължимата лихва, след окончателното изплащане на заема към ЕБВР. Договорът предвижда възможността за допълнително договаряне на погасителен план, а също и изплащане на части преди крайния падеж, след одобрение от кредитора и от ЕБВР. Лихвеният процент по заема е тримесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3%.
- Договор от 27 януари 2009 г. с Дружеството-майка – за сумата от 20,000 хил. лв. Към 31 март 2017 г. Дружеството е усвоило 3,603 хил. лв. (31 декември 2016 г.: 3,603 хил. лв.). Заемът е необезпечен, няма погасителен план и започва да се погасява заедно с дължимата лихва след окончателното изплащане на заема към ЕБВР. Договорът предвижда възможността за допълнително договаряне на погасителен план, а също и изплащане на части преди крайния падеж, след одобрение от кредитора и от ЕБВР. Лихвеният процент по заема е тримесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3%.
- Договор от 13 февруари 2012 г. с Дружеството-майка – за сумата от 27,500 хил. лв. Към 31 март 2017 г. Дружеството е усвоило 23,382 хил. лв. (31 декември 2016 г.: 23,382 хил. лв.). Заемът е необезпечен, няма погасителен план и започва да се погасява заедно с дължимата лихва след окончателното изплащане на заем на Дъщерното дружество към ЕБВР. Договорът предвижда възможността за допълнително договаряне на погасителен план, а също и изплащане на части преди крайния падеж, след одобрение от кредитора и от ЕБВР. Лихвеният процент по заема е тримесечен Euribor плюс фиксирана надбавка от 3%.

Към 31 март 2017 г. начислената и неплатена лихва към Дружеството-майка по горепосочените заеми възлиза на 16,281 хил. лв. (31 декември 2016 г.: 15,893 хил. лв.). Посочените по-горе заеми нямат погасителен план и предвид техните условия, Дружеството приема, че ефективният лихвен процент се доближава до договорения.

Към 31 март 2017 г. задълженията на Дружеството по банкови заеми са формирани от получен инвестиционен кредит за изграждането на водноелектрически централи по поречието на р. Искър, по договор за заем, сключен с ЕБВР. Усвоената част към 31 март 2017 г. е 53,006 хил. лв. (31 декември 2016 г.: 54,107 хил. лв.), от които краткосрочната част е 3,418 хил. лв. (31 декември 2016 г.: 4,276 хил. лв.) Заемът е с кратък срок на погасяване от януари 2013 г. до януари 2027 г. и е платим на шестмесечни вноски - дължими в началото на януари и в началото на юли на всяка година. Лихвеният процент по заема е тримесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3,5%. Заемът е обезпечен с учредени ипотечи върху недвижими имоти, особен залог върху търговско предприятие и особен залог върху парични средства. Балансовата

стойност на активите, които служат за обезпечение към 31 март 2017 г. е 110,216 хил. лв. (31 декември 2016 г.: 112,728 хил. лв.).

Съгласно условията по договора с ЕБВР Дружеството трябва да изпълнява определени оперативни и финансови условия.

Съгласно клаузите на договора, нарушението на изискване по заема може да доведе до предсрочна изискуемост от страна на кредитора на част от заема или на целия заем, като тази възможност е предвидена да бъде изразена от ЕБВР писмено.

Коефициент на оперативни парични потоци

Съгласно условията на договора с ЕБВР, Дружеството следва да поддържа съотношение на парични потоци на разположение за обслужване на задължения към сумата на следващото дължимо плащане на главници и лихви по заема минимум 1.2. Към 31 март 2017 г. този коефициент е 1.21(за 2016 г.: 1.21).

Коефициент на задлъжнялост

Съгласно условията на договора с ЕБВР, Дружеството следва да поддържа съотношение на задължения към капитал, включващ получените заеми от акционери, не по-голямо от 2.33. Към 31 март 2017 г. този коефициент е 0.86 (за 2016 г.: 0.94).

С цел да хеджира лихвения риск по заема от ЕБВР, Дружеството е сключило сделка за лихвен суап от 5 май 2011 г., Дружеството дължи фиксирана лихва в размер на 3.36 %, а Уникредит Булбанк АД – лихва в размер на шестмесечен EURIBOR, плюс надбавка, върху сумата от 15,508 хил. евро. Падежът на споразумението е 11 юли 2016 г.

Справедливата стойност на лихвения суап е определена като разлика между настоящите стойности на бъдещите лихвени плащания, определени на базата на фиксирания и плаващия лихвен процент. На 11.07.2016г. изтече крайният срок на договора за банков кредит под условие с Булбанк и към 31 декември 2016 г. справедливата стойност на дериватива, възлиза на 0 хил. лв. в отчета за финансовото състояние (31 декември 2015 г.: 782 хил. лв.).

7. ПРИХОДИ ОТ ДЕЙНОСТТА

Приходите от дейността към 31 март 2017 г. и към 31 март 2016 г. представляват произведена и продадена електроенергия от пуснатите в експлоатация ВЕЦ Лакатник, ВЕЦ Свражен, ВЕЦ Церово, ВЕЦ Прокопаник и ВЕЦ Оплетня в размер съответно 4,507 хил. лв. и 5,637 хил. лв. За цялата 2016 г. са 13,700 хил.лв.

8. СДЕЛКИ СЪС СВЪРЗАНИ ЛИЦА

Свързани лица на Дружеството са собствениците на Дружеството ПВБ Пауър България АД и Община Своге.

Извършените сделки се отнасят главно до:

- предоставяне и получаване на парични заеми;
- покупка и продажба на стоки и дълготрайни материални активи;
- извършване на услуги;

9. ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ И УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ

Използването на финансови инструменти излага Дружеството на пазарен, кредитен и ликвиден риск. В настоящата Приложение е представена информация за целите, политиките и процесите по управлението на тези рискове, както и за и управлението на капитала.

Пазарен риск

Пазарният риск е риска справедливата стойност или бъдещите парични потоци на финансовите инструменти да варират поради промяна в пазарните цени и може да се прояви като валутен, лихвен или друг ценови риск. Поради естеството на осъществяваната дейност, Дружеството е изложено единствено на валутен и лихвен риск.

Валутен риск

Дружеството осъществява сделки във валута, различна от функционалната си валута единствено в евро. Сделките, осъществени в евро, не излагат Дружеството на валутен риск, тъй като от 1 януари 1999 българският лев е фиксиран към тази валута.

Лихвен риск

Дружеството е изложено на лихвен риск, тъй като част от получените заеми са с променлив лихвен процент, договорен като базисна лихва EURIBOR и LIBOR, завишена с определена надбавка. Чувствителността на Дружеството към лихвения риск се намалява през текущата година основно поради намалението на задълженията по заемите договорени при променлив лихвен процент.

Кредитен риск

Кредитният риск е риска едната страна по финансовия инструмент да не успее да изпълни задължението си и по този начин да причини загуба за другата. Финансовите активи, които потенциално излагат Дружеството на кредитен риск, са предимно вземания по продажби и предоставени аванси. Основно Дружеството е изложено на кредитен риск, в случай че клиентите не изплатят своите задължения. Политиката на Дружеството в тази област е насочена към извършване на покупки на стоки и услуги с авансово плащане от доставчици с подходяща кредитна репутация.

Ликвиден риск

Ликвидният риск е риска Дружеството да не може да изпълни финансовите си задължения, тогава когато те станат изискуеми. Политиката в тази област е насочена към гарантиране наличието на достатъчно ликвидни средства, с които да бъдат обслужени задълженията, когато същите станат изискуеми, включително в извънредни и непредвидени ситуации.

Целта на ръководството е да поддържа постоянен баланс между непрекъснатостта и гъвкавостта на финансовите ресурси, чрез използване на различни форми на финансиране. Управлението на ликвидния риск се извършва от Изпълнителния директор и финансовия и административен директор на Дружеството и включва поддържането на достатъчни наличности от парични средства, договаряне на адекватни кредитни линии, изготвяне, анализ и актуализиране на прогнози за паричните потоци.

Управление на капитала

Дружеството управлява капитала си, така че да осигури функционирането си като действащо предприятие, като едновременно с това се стреми да максимизира възвращаемостта за акционерите чрез оптимизация на съотношението между дълг и капитал (възвращаемостта на инвестирания капитал). Целта на ръководството е да поддържа доверието на инвеститорите, кредиторите и пазара и да гарантира бъдещото развитие на Дружеството.

Ръководството на Дружеството наблюдава капиталовата структура на базата на съотношението нетен дълг към коригиран собствен капитал. Нетният дълг включва дългосрочните и краткосрочните лихвени заеми от несвързани лица намалени с паричните средства. Основният капитал, натрупаната загуба, както и получените заеми от Дружеството-майка формират коригирания собствен капитал на Дружеството.

Съотношенията нетен дълг към коригиран собствен капитал към 31 март 2017 г. и 31 декември 2016 г. са, както следва:

	31 март 2017 г.	31 декември 2016 г.
Дълг	53,006	56,141
Парични средства	(3,914)	(5,161)
Нетен дълг	49,092	50,980
Собствен капитал	(12,075)	(13,793)
Получени заеми от Дружеството-майка	75,239	74,850
Коригиран собствен капитал	63,164	61,057
Съотношение дълг – капитал	0.78	0.83

Дружеството управлява капитала си така, че да осигури функционирането си като действащо предприятие. Ръководството счита, че няма да има съществено свиване на дейността на Дружеството в обозримо бъдеще, като то ще поддържа нормална дейност, чрез самофинансиране и повишаване ефективността от дейността си.

10. ПОЕТИ АНГАЖИМЕНТИ ПО ОПЕРАТИВЕН ЛИЗИНГ (Дружеството е лизингополучател)

Дружеството ползва офисни помещения при условията на оперативен лизинг от 01.10.2015г. Срокът на договора е 36 месеца.

Бъдещи минимални лизингови плащания по неотменяемите договори за оперативен лизинг са както следва:

	2017 г.	2016 г.
До една година	16	16
От две до пет години	11	27
	27	43

11. СЪБИТИЯ СЛЕД ДАТАТА НА БАЛАНСА

Община Своге е завела пред Софийски градски съд търговско дело № 9387/2016 г., Търговско отделение VI - 6 състав Община Своге срещу "ВЕЦ Своге" АД. Вец Своге АД се представлява от адв. ГЕОРГИ СТОЯНОВ ВЛАДИМИРОВ, ЕГН 7706076486, адвокат от САК.

По гореупоменатото дело, Община Своге претендира отмяна на всички решения взети от ОСА на "ВЕЦ Своге" АД, проведено на 20.12.2016 г.

Не съществуват други значими събития след датата на баланса, които да оказват влияние върху финансовите отчети или върху бъдещите дейности на Дружеството.

Дата на съставяне: 27.4.2017 г.

Съставител: "Финкомекс Одитинг" ООД

Представяващи:

.....
.....
.....
Планер
15.7.

The stamp is circular with a blue border. The outer ring contains the text 'HYDROELECTRIC POWER STATIONS' at the top and 'SVOGE' at the bottom. The inner circle features a shield-shaped emblem with a stylized 'S' and 'V' and the text 'VEU SVOGE' above it. A handwritten signature in blue ink is written across the stamp.